

Gran Canaria 2.2. -9. 2. 2008

Už jsem měla po krk té hnusné zimy, kdy všechno zebe a opět jsem zatoužila alespoň na pár dní se přenést do léta. Letěli jsme ve dvou na super last moment cestovky TOMITOUR. Cesta letadlem je poměrně dlouhá, zvláště když je s mezipřistáním na některém z jiných Kanárských ostrovů. Nás to postihlo při zpáteční cestě. Mezipřistání bylo na Tenerife. Od apartmánů se odjíždělo ve 13 hodin a na ruzyňské letiště jsme přistáli až krátce před půlnocí. Protože jsem před dvěma lety byla na Tenerife, tak pár srovnání: [Gran Canaria](#) (1560 km²) je menší než Tenerife (2034 km²), má oválný tvar s průměrem kolem 50km. Na Gran Canarii žije nepatrně méně obyvatel (780 000) než na Tenerife (800 000). Polovina jich žije v hlavním městě Las Palmas. Na Tenerife se pne nejvyšší hora Španělska Teide (3718m), a proto je i průměrná roční teplota přeci jen nižší než na [Gran Canarii](#) (1560 km²), kde je nejvyšší horou asfaltovou silnicí dostupná Pozo de las Nieves 1949m. Ale co se týká rozmanitosti přírody, zdá se cizinci Gran Canaria mnohem divočejší. Hluboká údolí, rokliny svažující se až k moři, borovicové lesy, silničky, kde není pár metrů rovný úsek a všude rozmanitá subtropická teplo a suchomilná vegetace. Počasí na jihu ostrova se pohybovalo od 15°C v nejchladnější noci do 26°C v nejteplejších dnech. Teplota moře mezi 19 až 20° C.

Byli jsme ubytováni v apartmánech CURASOL v klidném letovisku Playa de Cura. S ubytováním jsme byli naprosto spokojeni, snad jen v kuchyňce bych očekávala víc „černého“ nádobí. Z balkónu u apartmánu byl překrásný výhled na oceán i letovisko. A co jsme za ten týden stačili kromě každodenního plavání v oceánu vidět?

2. 2. 2008 Příjezd

Po ubytování první koupání v moři a procházka na pláž karibského typu Amadores a zpět.

3.2.2008 Puerto Mogán

Odjezd autobusem [Global](#) do Puerto Mogán za 1,10 EUR. Koupání na pláži s bílým (dovezeným) pískem, dokonalými vlnolamy a s pozvolným vstupem do moře, prohlídka velmi malebného městečka s asi 1500 domorodci. Má i benzínovou pumpu (při odbočce do centra), další na pobřeží prý je až v Arguineguinu – my ve vnitrozemských horách nepotkali ani jednu.

Odpoledne procházka na útes ke kříži, odkud překrásný výhled na městečko a pobřeží. 1000 m zpět (proti imaginárnímu proudu koryta vyschlého potoka) parkem k shopping centru a pak silničkou se zákazem vjezdu po levé straně rokle až k plotu (průchod pro chodce a kola) a zde doleva na hřeben, který vede až ke kříži. Po koupání v 16:45 pak lodí společnosti Linea Salmon za 6 EUR do Porto Rico, odtud zpět pěšky pobřežní promenádou a pak stezičkou mezi skalisky do Taura a Playa de Cura (cca 1 hodina cesty).

4. 2. 2008 Duny Maspalomas

Busem 91 směr Playa de Inglés do stanice San Fernando. Do Maspalomas to stojí z Playa de Cura 2,5 EUR. My přešli až do San Fernanda neb v Maspalomas bus staví "v zemi nikoho" u parčíku a nějakých apartmánů, kterých je všude bezpočet, a kdo to tam nezná, netuší, kde vlastně je. Meloneras, Maspalomas, San Fernando, Playa del Inglés a San Augustin je v podstatě jedno veliké megalomanské letovisko mnohem větší než Playa de las Americas na Tenerife; samý hotel, obchodní centrum či apartmán. Prošli jsme 1,5 km dlouhou obchodní ulicí k pláži Playa del Inglés a vykoupani se. Pak jsme šli bosí po pláži jako stovky dalších směr Punta Maspalomas a poté dunami Maspalomas až k majáku Maspalomas, což je nejjižnější část evropské pevniny. Od majáku jsme došli ještě do Meloneras, kde ještě navečer teploměr ukazoval 26°C. Pak už jen následovalo téměř hodinové hledání té správné busové zastávky směr Playa de Cura.

5.2. Pokus o pěší turistiku v horách Cran Canarie

Protože jsem s sebou měla turistickou mapu Kompas 1:50 000 rozhodli jsme se, že po koupání vyrazíme do hor. Po snídani jsme odjeli do Puerto Mogán, na pláži nastudovali cestu a v 11:30 nás odvezl bus za 1,10 EUR na místo nazývané Pie de la Cuesta, kde se od silnice GC200 odděluje silnice GC605 vedoucí k Roque Nublo. Asi po 600m po silnici jsme měli narazit na nějak značenou cestu a po ní jít na Tauropass a odtud dál pokračovat po hřebeni Taura(1200m) až na silnici pod Mogán. Nás, zhýčkané našimi turistickými značkami skutečně nenapadlo, že ten kamenný chodníček do otevřených vrat byl nástup cesty... Po delším hledání jsme tedy pokračovali po silnici (GC 605), která nebyla příliš frekventovaná s tím, že snad na sedle značku najdeme a nazpátek půjdeme po značce. Na sedle jsme sice značku po chvíli hledání našli, byl to kamenný chodníček asi 6m dlouhý, který pak pokračoval stezičkou s občasným mužikem či červenou šmouhou přes kámen. Ale bohužel se nachýlil čas a zatmít v neznámých horách... Tak jsme zpět volili stejnou cestu po asfaltu. Za to jsme byli odměněni překrásnými výhledy i na Roque Nublo a nejvyšší horský hřeben. Došli jsme k zastávce v Mogánu krátce před šestou. Bus právě najížděl do stanice.

6.2.2008 Pěšky po pobřeží

Pěšky jsme se vydali z Playa de Cura směrem severovýchodním přes naši docela příjemnou pláž s tmavým pískem pěšinkou přes skaliska k pláži Tauro (též trocha tmavého písku, ale jinak kamenitá) a pokračovali přes další skaliska k minigolfu a pláži Amadores, která už patří k rušnému letovisku Puerto Rico s 5000 stálými obyvateli a s 25 000 lůžky v hotelech je bez historie; bylo založeno před 40lety. Pláž Amadores je s navezeným světlým pískem s pozvolným vstupem do vody a vlnolamy. Kdo nemá rád písek, může použít i kovových schůdků z jedné strany. Po vykoupaní jsme pokračovali pobřežní promenádou (cca 1,5 km) k další pláži a přístavu a zašli i do shopping centra v Puerto Ricu, abychom splnili svůj dnešní cíl-objednali si auto na další den, abychom se taky podívali i do vnitrozemí. Po absolvování průchodu shopping centra jsme konečně narazili na Rent a car. V prvním jsme si zabukovali auto. Dohodnutá cena 29 EUR, přistavení auta v 9:30 před apartmány Curasol. Posléze jsme objevili i další půjčovny, ale tato (Europcanarias rent a car) jednala korektně, jak jsme se další den přesvědčili. Puerto Rico je obrovské letovisko, jehož středem prochází celkem příjemný parčík až k pláži. Pláž Purto Rica je podobná Amadores a i teď v únoru poměrně plně obsazená. Krátce za pláží končí promenáda u přístavu u hotelového komplexu Marina Suites a my museli vzít za vděk silnicí (GC500), abychom kolem skalisek prošli dál. U tunelu jsme se trochu zarazili, ale krajnice byla přes metr široká, takže jsme proběhli asi 150m tunelem a ještě asi 1000m jsme museli pokračovat krajnicí až ke sjezdu k hotelům silnicí Lugar Balito. Pak po schodech na pobřeží a cestou i pěšinou až k pláži Anfí. Také karibského typu s bílým pískem. Též pěkné koupání a čistá voda, byť v dále již je zřetelně vidět cementárna v Arguineguinu. Cesta dál vede promenádou kolem menší plážičky až do Arguineguinu, kde je prostorná Playa de las Maranuelas s vlnolamy a s přírodním tmavým pískem. Nevypadala vůbec odpudivě, jak jsem se někde dočetla. Ostatně ve vodě na "čist'ouneké" Amadores jednou taky pluly nějaké"sračky". Arguineguin, znamená v jazyce Guančů "klidná voda" je to typické rybářské městečko, cementárna za městem ani tolik nevadí... Má asi 3.5 tisíc stálých obyvatel. A pak už na zastávku a busem za 1,10 EUR do Playa de Cura. Skutečně jezdí snad každých 15 minut.

7.2.2008 Výlet do hor

po ranní koupeli se vracíme do apartmánu a v 9:25 už klepe na dveře pracovník z půjčovny, přebíráme auto a vyrážíme. Ukazuje, že v nádrži máme nechat tolik benzínu, kolik tam je. To bylo štěstí (byla ze 2/3 plná), neboť první pumpa na kterou jsme narazili, byla až při návratu v Puerto Mogán. Naše cesta vedla po dálnici GC1 do Arguineguinu, odtud po silnici GC505 k přehradě Soria (krátká zastávka – výrazný podstav 30m?) a pak malou spojnicí přes Baranquillo

Andrés a Tauropass 915m na GC605 kolem přehrady Cueva de las Niñas, krásným horským údolím mezi rozkvetlými mandloněmi na silnici GC600 k místu, odkud se vychází k Roque Nublo(1803m) skále, 80m vysokému monolitu, který je symbolem Gran Canarie. Malé parkoviště nestačí svou kapacitou, proto parkujeme při kraji vozovky. Cesta k Roque Nublo trvá tam i zpět asi hodinu a je značena žlutobílou značkou. Azuro a tudíž hezké výhledy jak směrem k Roque Bentayga (1412m) tak na druhou stranu na hřeben Pozo de Nieves. Cestou míjíme dvě rozcestí (šipky) dalších turistických cest. Poté nasedáme do auta a pokračujeme směrem k nejvyšší hoře ostrova (GC130) a dle orientační tabule odbočujeme k parkovišti, kde je několika naučných cedulí. Na obrázcích je i sníh, který se prý tady tvaroval v ledové cihly. Pěšky procházíme po asfaltce Calle de los Pechos al Repetidor až k jejímu konci u dalšího vojenského objektu. Hezké výhledy, ale protože jsme skoro v 2000metrech, vítr ani vzduch není tak teplý jako u moře přece jen bunda či polár přijde vhod. Vracíme se zpět lesní stezkou k autu a odtud asi 700m ještě jdeme na Mirador (rozhledové místo a bufet). Čas utíká, tak už musíme popojet. Projíždíme borovými lesy (GC130,150) a fotíme Las Palmas v dáli a horské masívy, přijíždíme ke Cruz De Tejada a dál po GC811 a GC210 do Altenary, nejvýše položeného městečka na Gran Canarii (1270m). Procházka malebným městečkem (500 obyv.), krásné rozhledy jak z města, tak z návrší, kde se tyčí obrovská bílá socha Krista, hezky upravené náměstí i kostel. 20 km úsek silnice mezi Altenarou a přehradou Presa del Parralilo (GC210) patří mezi ty s nejvíce serpentinami a s pozoruhodnými vyhlídkami do "malého Gran Canyonu", jeli jsme po ní bohužel už skoro za tmy do Las Aldea de San Nicolas a pak další horskou silnicí (GC200) přes Mogán, Puerto Mogán (GC500) až k našim apartmánům. Ujeli jsme ten den 160km, ale můj přítel, který řídil, prohlásil, že tolik zatáček neprojede, ani když týden jezdíme po Dolomitech...

8.2. Z Puerto Mogánu na Playa de Veneguera

Po studiu mapy jsme se rozhodli, že se půjdeme podívat na další pláž Playa de Veneguera kam žádná veřejná doprava nejede. Zajeli jsme busem do Puerto Mogán, vykoupali, nakoupili proviant a vyrazili. Od pumpy v Mogánu vede silnička, kterou jsme druhý den pobytu použili k nástupu na útes nad Puerto Mogánem a ta pokračuje dál skalním terénem k banánovým plantážím a pak se svažuje do Barranco de Veneguera, která končí pláží de Veneguera. Nádherné místo bez civilizace vzdálené asi 8 km širokou silnicí bez automobilového provozu. U pláže pouze malé parkoviště (vede tam prašná silnička z Veneguery) a několik zdá se, že i obydlených stavení. Pláž sama začíná valem kamení, které přechází v tmavý písek a ve vodě už je jenom jemný písíček. Neradostná představa, že za pár let i tady vyrostou desítky hotelů. Po nákladřácích se jen dá komunikaci nový povrch, lokalita bude přístupná, jak z Puerto Mogán, tak i z hor z Veneguery. Zpět jsme šli opět asi 2 hodiny a celou cestu se nám naskýtalí nádherné pohledy na mořské útesy, i skály, pokryté bujnou a rozmanitou suchomilnou vegetací. Občas si silnici přehopkal králíček.

9.2. Poslední koupání

Od rána se honí na obloze mračna a tak po zabalení všech věcí spěcháme ještě na Amadores na poslední koupání v oceánu. Koupání v bazénu se už nekonalo neb počasí nás přesvědčilo, že i tady občas prší a přšelo ty poslední 2 hodiny, co nám zbývaly do odjezdu busu na letiště. Pak už jen odbavení a poslední pivo před odchodem do "beztekutinové zóny" na vyčkaní nástupu do letadla.

Gran Canaria 24.1. -31. 1. 2009

pár fotek z pobytu <http://anajpo.rajce.net/2009 leden Gran Canaria>

Tentokrát jsme využili služeb cestovní kanceláře Fischer a v zájezdu na poslední chvíli jsme byli ubytováni v bungalovech VISTA DORADA v Maspalomas ve čtvrti Sonnenland. Velmi hezky umístěné na svahu s výhledem k moři. Každý bungalov je vegetací oddělen od druhého, takže existuje určitý pocit soukromí. Od recepcce jezdí zdarma hotelový bus 3x denně (tam i zpět) k pláži v Maspalomas. Pěšky asi 2,5 až 3km. Dopravně je celý komplex cca 5 minut od zastávky busu, kde jezdí busy denně směr Las Palmas i Puerto Mogán v cca 20–30 minutových intervalech. Tentokrát jsme byli na ostrově o den déle neb jsme sice odlétali z Prahy uprostřed noci, ale za to jsme už v sobotu v půl desáté popíjeli pivko na verandě bungalovu a kolem desáté poprvé smočili svá těla v místním bazénu. Tentokrát popíši jen pár nových zajímavých míst, které jsme navštívili, abych se neopakovala. Co se týká počasí za celý týden na jižním pobřeží ani nekáplo, ale teplota vzduchu byla letos nižší v průměru o 2 stupně – vzduch tedy od 14°Celsia v noci ke 23° stupňům maximálně ve dne. Pokud svítí slunce, tak je příjemno, jak na opalování, tak i koupání. Voda v moři též byla malinko chladnější než loni 17 °C až 19 °C. Asi takový náš povedený květen.

kráter Bandama

Leží mezi Santa Brigitou - residenční předměstskou čtvrtí La s Palmas a Tafirou asi 15 km od historického centra hlavního města Las Palmas. Dostanete se tam, když pojedete po dálnici GC3 což je odbočka z pobřežní dálnice GC1 a odbočíte na Los Hoyos (GC800 a pak silničkou GC802), kde už jsou turistické ukazatele na Bandamu. Kráter má průměr 1000m a hloubku asi 230m. Na dno a po celém dně i po okraji kráteru vedou turistické stezky. Nad ním se vypíná vyhlídkový kopec Pico di Bandama 569m. Z vrchu je vidět severní a východní pobřeží ostrova, včetně hlavního města Las Palmas. Z Palmy (jižní nádraží San Telmo) sem jezdí bus 312 každou hodinku. Kráter vznikl asi před dvěma tisíci lety, je obydlen „poustevníkem“, který zde má svůj skromný domek s políčkem a s dvěma hafany. Kráter není vůbec vyprahlý, v této oblasti přeci jen občas sprchne a úrodná půda obohacená popelem z dávné erupce svědčí bujně vegetací včetně pomerančovníků. Na dně jsou zbytky dnes už neobydlených domů. Příjemné místo k nenáročné procházce.

Jardin Botánico Canario Vieira y Clavijo

Pár kilometrů od kráteru se nachází při silnici do Palmy směrem Tarifa Baja v údolí Barranco de Guinguada botanická zahrada. Byla založena Švédem Erikem Sventeniusem. v roce 1952 a pro veřejnost otevřena v roce 1959. Je plná endemické flóry sedmi ostrovů: Kanárských, Azorů a Madeiry. U vchodu dostanete do ruky plán celé zahrady (27ha) a pokud byste si ji chtěli podrobně prohlédnout, pár hodin tam strávíte. Všude jsou cedulky s názvy rostlin a stromů, (ale obvykle jen v latině), směrovky, stinné cesty. My jsme se zaměřili jen na expozici kaktusů, protože jsme ten den chtěli poznat ještě další zajímavosti na Gran Canarii. Malé parkoviště i vstup do zahrady je zdarma-otevřeno denně 9–18 hod.

Roque Bentaiga (1412m)

je druhým nejznámějším čedičovým monumentem ve skalnatém vnitrozemí Gran Canaria. Kdysi dávno v minulosti považovali původní obyvatelé Guančové horu za posvátnou, čehož využívali jako obětiště bohům. Až pod úpatí hory vede silnice, která je na konci zakončena rozlehlým parkovištěm, z kterého se pod samotný monument dostanete za pár minut. Vrchol je podobně jako na Roque Nublo nepřístupný a všechny ceremonie a shromáždění se odehrávala na úpatí vlastní skály. Vzdušnou čarou je vzdálená od známějšího vrcholu Roque Nublo zhruba sedm kilometrů. Po silnici je to však minimálně dvakrát tolik, jelikož se jede po klikaté horské silnici. Na mapě naleznete Roque Bentaiga jihozápadním směrem od městečka Tejeda.

Fuente de los Azulejos

Při silnici z Mogánu do San Nicholas de Tolentino asi po 10 km zastavujeme u zajímavě zbarvených skal.

Vyvěrající minerály, které pronikají na povrch skal je zbarvují do zelena, červena, žluta a oranžova. <http://www.panoramio.com/photo/17321351>

Las Palmas

Hlavní a největší město Kanárský ostrovů (cca 400. 000obyvatel)leží na severovýchodním pobřeží Gran Canarie. S letištěm i jihem ostrova je spojen dálnicí GC1, na sever do Agaete a Puerto del las Nieves je dálnice ve stavbě stejně tak vnitrozemská GC3, která se vyhýba široké městské aglomeraci Palmy a uhýbá před Palmou z pobřeží. Byla založena v roce 1478 a brzo získala na věhlasu jako poslední zastávka před zaoceánskými plavbami. I sám Kryštof Kolumbus se tu zastavoval. Jméno dostala dle množství palm, které všude kolem rostly. Historické centrum Vegueta se rozkládá okolo katedrály sv. Any v jižní části města pár minut chůze z jižního autobusového nádraží San Telmo. Pokud chcete vyrazit na 2,5km dlouhou pláž s pobřežní promenádou Las Canteras, pak je lepší využít autobusových spojů končících na severním autobusovém nádraží-Santa Catalina. Pokud vás autobus vyplivne na San Telmu lze poodejít podchodem k pobřežní východní promenádě kolem přístavu a klidné pláži umístěné na straně přístavní Playa de las Alcaranaveras (bez vln, ale v nepříliš atraktivním prostředí) a kolem obrovského shopping centra, dojít ke kose a severnímu konci pláže Las Canteras, kde už není moře tak bouřlivé a dá se i vykoupat. Pobřežní promenáda nekončí s pláží, ale pokračuje dál až na La Isletu čtvrť umístěnou na severním poloostrově a k pláži, která však zaujme spíše surfaře.

Artedara

je malá vesnička na silnici z Fatagy (4km) do Playa de Inglés s archeologickým muzeem a s rozsáhlým prehistorickým pohřebištěm. Bylo to též posvátné místo Guančů, pouze jednou za rok se objeví sluneční paprsek svítící skrze skály přesně na „královské hrobce“. Obcí prochází naučná stezka s několika zastávkami vyprávějící o životě a historii obce.

Puerto de las Nieves

El Dedo de Dios, nebo-li “prst boha” byla skalní věž vyčnívající z moře poblíž pláže v Puerto de las Nieves, Bohužel, byla poničena v listopadu 2005 prvním tropickým cyklónem Delta v novodobé historii Kanárských ostrovů. Původně to byla malá rybářská vesnice, nyní se spoustou rybič restaurací a novou výstavbou. Kostel byl postaven v 16. století. V přístavu přistává každé dvě hodiny rychlotrajekt z Tenerife. Má poměrně klidnou, ale kamenitou pláž. Nedaleko v Agaete se prý vyskytuje nejzelenější údolí na Gran Canarii, ale tam jsme z nedostatku času bohužel nezavítali. Pobřežní silnice GC200 s nádhernými výhledy na oceán odtud pokračuje do města La Aldea de San Nicolas a přes Las Casas de Venegueras se pak kroutí vnitrozemím kolem Los Azulejos do Mogánu.